

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/45/2023
Identifikačné číslo spisu: 8322203373
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2024
Meno a priezvisko: Mgr. Renáta Gavalcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:8322203373.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu B. X., narodeného Z., zastúpeného spoločnosťou DPP Martaus & Partners, s.r.o., Žilina, Jána Milca č. 788/5, IČO: 51174227, proti žalovanému E. D., narodenému Z., zastúpenému spoločnosťou AK Berčo s. r. o., Spišská Nová Ves, J. Hanulu 19, IČO: 54329281, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 14C/60/2022, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. júna 2023 sp. zn. 3Co/90/2023, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 28. júna 2023 sp. zn. 3Co/90/2023 vo výroku, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu a výroku, ktorým odvolací súd rozhodol o náhrade trov konania z r u š u j e a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 03. apríla 2023 č. k. 14C/60/2022-104 zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a zároveň žalovanému priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

1.1. Týmto rozhodol súd prvej inštancie o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia žalovanému povinnosť odstrániť plechové oplotenie, železné stĺpy a iné prekážky, ktoré by bránili jemu a osobám odvodzujúcim od neho svoje právo prejazdu motorovými a nemotorovými vozidlami a v prechode pešo, zdržať sa výstavby oplatenia, odstavovania motorových a nemotorových vozidiel, sťažiť alebo znemožniť prejazd motorovými a nemotorovými vozidlami a prechod pešo cez časť pozemku, ktorá je v súčasnosti využívaná ako prístupová cesta až po hranicu s pozemkom parcely KN-C č. XXX po už existujúce oplotenie, ktoré prechádza cez pozemok parcely KN-C č. XXX/X a strieť jeho prechod a osôb odvodzujúcich svoje právo od neho, ako aj prejazd motorovými a nemotorovými vozidlami v časti pozemku parcely KN-C č. XXX/X až po hranicu s pozemkom parcely KN-C č. XXX a po už existujúce oplotenie, ktoré prechádza cez pozemok KN-C č. XXX/X.

1.2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný preukázal, že zásah obmedzením jeho vlastníckeho práva nebol zásahom do práva žalobcu, keďže fotodokumentáciou mal jednoznačne za

preukázané, že aj tzv. navzdory umiestnenia osobného motorového vozidla existenciou oplotenia bol a je možný prejazd a tým naopak preukázal nedôvodnosť dočasnej a rýchlej ochrany, ktorej sa žalobca domáha. Súd bol toho názoru, že žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a pripojených listinných dôkazov neopísal a nedoplnil konkrétne skutočnosti, ktoré by hodnoverne a dostatočne osvedčil existenciu práva, jeho ohrozenia, ako aj dôvodnosť právneho vzťahu, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Žalobca tak neosvedčil nevyhnutnosť bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami prostredníctvom navrhovaného neodkladného opatrenia zohľadňujúc aj obsah podaného odvolania proti napadnutému uzneseniu, ktorým pôvodne súd nariadil neodkladné opatrenie. Súd dospel preto k záveru, že neboli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia a z tohto dôvodu návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na odvolanie žalobcu, uznesením z 28. júna 2023 sp. zn. 3Co/90/2023 zmenil uznesenie v časti zamietajúceho výroku tak, že ukladá žalovanému povinnosť zdržať sa odstavovania motorových a nemotorových vozidiel na parcele KN-C č. XXX/X, kat. úz. X., spôsobom znemožňujúcim alebo sťažujúcim žalobcovi a jeho rodinným príslušníkom bezpečný prejazd parcelou KN-C č. XXXX, kat. úz. X.; potvrdil uznesenie v prevyšujúcom zamietajúcom výroku; a určil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

2.1. Odvolací súd konštatoval, že z návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a z príslušných fotografií bolo zrejmé, že vo vzťahu k žalovanému sa domáha umožnenia mu bezpečnému prejazdu motorovými a nemotorovými vozidlami parcelou KN-C č. Z., kat. úz. X., ako aj prejazdu motorovými a nemotorovými vozidlami cez časť parcely KN-C č. Z./X, kat. úz. X., ktorej vlastníkom je žalovaný. Zároveň požadoval uložiť žalovanému povinnosť odstrániť plechové oplotenie, železné stĺpy a zdržať sa výstavby oplotenia a odstavovania motorových vozidiel v časti parcely KN-C č. XXX/X. Je zrejmé, že svoj návrh odôvodňoval tým, že obecná cesta - pozemok parcela KN-C č. XXXX je v úseku, v ktorom hraničí s parcelou KN-C č. XXX a KN-C č. XXX/X zúžená a vychýlená. Žalovaný ako vlastník parcely KN-C č. XXX/X mu bráni, ako aj susedom v prístupe k ich nehnuteľnostiam motorovými vozidlami tým, že svoje osobné motorové vozidlo odstavuje spôsobom zabraňujúcim ostatným motorovým vozidlám v bezpečnom prejazde cez daný zúžený úsek. Žalovaný podľa jeho názoru odstavuje vozidlo takým spôsobom, že mu znemožňuje osobným motorovým vozidlom prejazd k svojim nehnuteľnostiam. Aj v prípade, že iné osobné motorové vozidlo cez daný úsek prejde, nejde o bezpečný prejazd bez rizika vzniku škody, či už na motorovom vozidle alebo na odstavenom motorovom vozidle. V danom úseku podľa názoru už škoda vznikla na osobnom motorovom vozidle B., a to práve z dôvodu, že sa snažil prejsť okolo odstaveného motorového vozidla žalovaného, ktoré bránilo v bezpečnom prejazde cez daný úsek prístupovej cesty. V tejto súvislosti odvolací súd prihliadol na fotografickú dokumentáciu, z ktorej na fotografii na č. 1 a č. 2 je zrejмый komplikovaný úsek cesty, v ktorých vedie okolo nehnuteľnosti žalovaného aj jeho odstavené motorové vozidlo škoda. Na fotografii č. 3 až 5 je zrejмая pokračujúca cesta popri oplotení parcely KN-C č. XXX/X smerom hore k rodinnému domu žalobcu. Na fotografii č. 8 je zachytený prejazd motorového vozidla žalobcu okolo odstaveného motorového vozidla žalovaného, čo možno považovať na hranici bezpečnosti a z ďalších fotografií je zrejmé, že žalovaný odstavuje svoje motorové vozidlo na hranici svojej parcely KN-C č. XXX/X. Z uvedeného možno vyvodit' záver, že aj napriek tomu, že žalovaný odstavuje svoje osobné motorové vozidlo na vlastnej parcele KN-C č. XXX/X, robí tak spôsobom znemožňujúcim žalobcovi bezpečný prejazd parcelou KN-C č. XXXX. Za takejto situácie odvolací súd je toho názoru, že žalobca osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami, pričom tvrdené a osvedčované skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov z hľadiska prípadného vzniku škody. Vychádzajúc z ust. § 325 ods. 2 písm. d) CSP v spojení s § 388 CSP preto odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie v časti zamietajúceho výroku tak, že uložil žalovanému povinnosť zdržať sa odstavovania motorových a nemotorových vozidiel na parcele KN-C č. XXX/X, kat. úz. X. spôsobom znemožňujúcim alebo sťažujúcim žalobcovi a jeho rodinným príslušníkom bezpečný prejazd parcelou KN-C č. XXXX, kat. úz. X.. Za nedôvodné považoval odvolací súd odvolanie žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výstavby oplotenia na parcele KN-C č. XXX/X, nakoľko v tejto časti žalobca neosvedčil existenciu právneho vzťahu, nakoľko výstavba oplotenia podlieha stavebnému úradu. Z uvedeného dôvodu preto odvolací súd napadnuté uznesenie v tejto časti zamietajúceho výroku ohľadom tohto nároku ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

2.2. Výrok o trovách konania vyplýva z ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 396 ods. 2 CSP, podľa ktorých ak mala strana vo veci úspech len čiastočný súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Vzhľadom na to, že každá z procesných strán mala vo veci úspech len čiastočný, odvolací súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu, vo výroku uznesenia krajského súdu, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu a výroku, ktorým krajský súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov konania právo, podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP.

3.1. Dovolateľ namieta, že samotný výrok o uložení povinnosti bez akýchkoľvek pochybností nespĺňa požiadavku na určitosť, jasnosť a zrozumiteľnosť výroku rozhodnutia súdu tak, aby žalovanému bolo jasné, čoho presne sa má zdržať, aby žalobcovi bolo jasné, aký presný nárok voči žalobcovi má, a aby toto rozhodnutie mohlo byť vykonané v prípade jeho porušenia. Výrok napadnutého uznesenie nešpecifikuje presne, jasne a konkrétne, kde na danej parcele žalovaný ešte môže odstaviť motorové alebo nemotorové vozidlo a kde na danej parcele ho už odstaviť nemôže. Nešpecifikuje tiež, aké odstavenie motorového vozidla na parcele KN-C č. Z./X ešte umožňuje bezpečný prejazd žalobcu a jeho rodinných príslušníkov parcelou KN-C č. Z. a aké odstavenie vozidla ho už neumožňuje. Odvolacím súdom bola žalovanému uložená vágna povinnosť, splnenie ktorej zo strany žalovaného nie je možné ani len vyžadovať, keďže nemá odkiaľ vedieť, kedy je prejazd cez parcelu KN-C XXXX žalovaným alebo jeho rodinným príslušníkom ešte bezpečný a kedy je už nebezpečný.

3.2. Súd žalobcovi v tejto časti, kde sa domáhal toho, aby bol oprávnený na prejazd použiť aj parcelu žalovaného KN-C č. XXX/X (celkom správne) nevyhovel, uvedené je ale dôvodom na to, že napadnuté uznesenie je vo vzťahu k tej časti, v ktorej súd návrhu žalobcu vyhovel, nelogické, nedôvodné a nedostatočne odôvodnené. Záver o nebezpečnosti nemal odvolací súd odkiaľ dôvodiť, žalovaný ho popieral, tvrdil ho iba žalobca a dokladal ho neurčitými fotografiami, z ktorých objektívne nemožno dovodiť záver, že prejazd je už nebezpečný.

3.3. Dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd postupom podľa § 449 ods. 3 CSP zmenil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu tak, že potvrdí uznesenie okresného súdu, ktorým prvoinštančný súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, a aby priznal žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

3.4. Žalobca na základe napadnutého uznesenia krajského súdu ako exekučného titulu podal dňa 20. 7. 2023 návrh na vykonanie exekúcie, kde sa domáha splnenia uloženej povinnosti zo strany žalovaného. Žalovaný tvrdí, že on žiadnu povinnosť uloženú mu exekučným titulom neporušil. Na podklade napadnutého uznesenia je tak voči žalovanému v súčasnosti vedené exekučné konanie, čo zasahuje aj do jeho majetkovej sféry. V dôsledku podaného návrhu na zastavenie exekúcie je tak v súčasnosti vecou exekučného súdu, ako podaný návrh na zastavenie exekúcie vyhodnotí, a teda je na tento exekučný súd neprípustným spôsobom prenesená ťarcha posúdenia porušenia vágne, neurčito a nevykonateľne uloženej povinnosti voči žalovanému. Preto dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd do rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 444 ods. 1 CSP odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že na základe skutočností, že žalovaný dlhodobo nerešpektoval vydané neodkladné opatrenie a naďalej odstavoval svoje motorové vozidlo na časti pozemku parcela KN-C č. XXX/X tak, že tým obmedzoval žalobcu pri prejazde k svojej nehnuteľnosti, čím hrozil vznik škody na majetku strán sporu, žalovaný nemal iný právny prostriedok ako donútiť žalovaného rešpektovať neodkladné opatrenie, preto bol nútený podať voči žalovanému návrh na výkon exekúcie, ktorý v súčasnosti prebieha u súdneho exekútora JUDr. Petra Čirbesa. Taktiež nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného ohľadom neurčitosti výroku čo do rozsahu osôb, v prospech ktorých má byť neodkladné opatrenie vydané, a to v časti ktorej hovorí o „rodinných príslušníkoch žalobcu“, je jasné, že odvolací súd sa snažil byť pri výroku svojho rozhodnutia dostatočne všeobecný, aby tak pokryl viaceré životné situácie a vyhol sa tak v budúcnosti k nedorozumeniam medzi žalovaným a žalobcom ohľadom skutočností, či sa predmetné neodkladné opatrenie vzťahuje vyslovene na osobu žalobcu alebo aj na iné osoby, predovšetkým na jeho rodinných príslušníkov, ktorí sa potrebujú dostať k nehnuteľnosti žalobcu.

Žalobca navrhuje, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol, nakoľko nie je dôvodné a zároveň navrhuje, aby dovolací súd priznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100%. Žalobca taktiež žiada dovolací súd, aby návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti uznesenia nevyhovel.

5. Podľa § 444 ods. 1, 2 CSP, dovolací súd môže na návrh odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

6. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad právoplatnosti a vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa ustanovenia § 444 ods. 1, 2 CSP a v súlade s ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (pozri napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/144/2019 alebo 2Cdo/91/2021, ktoré prešlo aj testom ústavnosti, viď IV. ÚS 578/2022 a v ňom odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4SŽ/165/95).

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala strana sporu v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné, a to z nasledujúcich dôvodov:

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

11. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď dovolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

12. Dovolateľ namietal nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, ako aj nesprávne vyhodnotenie

dôkazov. Najmä poukazyval na to, že záver o nebezpečnosti nemal odvolací súd odkiaľ dovodiť, tvrdil ho iba žalobca a dokladal ho neurčitými fotografiami, a že s tým súvisiace odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v bode 16. je arbitrárne, nepresvedčivé, vágne, nesprávne a celkom zjavne nemá oporu v dôkazoch tvoriacich obsah spisu.

13. Dovolací súd k tejto námietke dovolateľa uvádza, že dokazovaním je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky, potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd v občianskom súdnom konaní nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania (viď tiež uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/99/2011, 2Cdo/141/2012, 3Cdo/2012/2012, 4Cdo/125/2012, 5Cdo/251/2012, 6Cdo/36/2011 a 7Cdo/34/2011). Pokiaľ súd v priebehu civilného konania (prípadne) nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za procesnú vadu konania znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (viď R 125/1999). V takom prípade môžu byť síce nedostatočne zistené rozhodujúce skutkové okolnosti (čo v konečnom dôsledku môže viesť dokonca až k vydaniu nesprávneho rozhodnutia), táto nesprávnosť ale v zmysle už dávnejšej judikatúry najvyššieho súdu nezakladá vadu zmätočnosti (k tomu viď R 37/1993 a rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/219/2013, 3Cdo/888/2015, 4Cdo/34/2011, 5Cdo/149/2010, 6Cdo/134/2010, 6Cdo/60/2012, 7Cdo/86/2012 a 7Cdo/36/2011).

14. Ani nesprávne vyhodnotenie dôkazov, ktoré dovolateľ naznačuje v dovolaní, nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za vadu zmätočnosti, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania. Súdna prax sa ustálila na názore, že ak súd nesprávne vyhodnotí niektorý z vykonaných dôkazov, môže byť jeho rozhodnutie z tohto dôvodu vecne nesprávne, táto skutočnosť ale sama osebe nezakladá prípustnosť dovolania (viď R 42/1993, ale aj rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/85/2010, 1Cdo/18/2011, 3Cdo/268/2012, 4Cdo/314/2012, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/104/2010, 7Cdo/248/2012).

14.1. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu ani v zmysle novej právnej úpravy civilného sporového konania, ktorá nadobudla účinnosť 1. júla 2016, nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu (viď rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou Slovenskej republiky posudzoval ústavný súd napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 465/2017, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti.

15. Konanie odvolacieho súdu v prejednávanej veci však takéto vady nevykazuje. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, pričom podľa názoru dovolacieho súdu zistené skutkové závery odvolacieho súdu nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý (riadny) proces.

15.1. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí riadnym spôsobom vyhodnotil, že „prihliadol na fotografickú dokumentáciu, z ktorej na fotografii na č. 1 a č. 2 je zrejmy komplikovaný úsek cesty, v ktorých vedie okolo nehnuteľnosti žalovaného aj jeho odstavené motorové vozidlo škoda. Na fotografii č. 3 až 5 je zrejma pokračujúca cesta popri oplotení parcely KN-C č. XXX/X smerom hore k rodinnému domu žalobcu. Na fotografii č. 8 je zachytený prejazd motorového vozidla žalobcu okolo odstaveného motorového vozidla žalovaného, čo možno považovať na hranici bezpečnosti a z ďalších fotografií je zrejme, že žalovaný odstavuje svoje motorové vozidlo na hranici svojej parcely KN-C č. XXX/X.“

16. Dovolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu relevantným spôsobom uvádza skutkový stav, ktorý považoval za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení, teda takýto postup je v súlade s § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd po vyhodnotení skutkových okolností v prejednávanej veci dospel k záveru, že aj

napriek tomu, že žalovaný odstavuje svoje osobné motorové vozidlo na vlastnej parcele KN-C č. XXX/X, robí tak spôsobom znemožňujúcim žalobcovi bezpečný prejazd parcelou KN-C č. XXXX. Za takejto situácie odvolací súd bol toho názoru, že žalobca osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami, pričom tvrdené a osvedčované skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov z hľadiska prípadného vzniku škody.

17. Dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, lebo je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

18. Dovolateľ taktiež namietal zmätočnosť napadnutého rozhodnutia v zmysle § 420 písm. f) CSP tým, že samotný výrok o uložení povinnosti bez akýchkoľvek pochybností nespĺňa požiadavku na určitosť, jasnosť a zrozumiteľnosť výroku rozhodnutia súdu.

19. Dovolací súd v tomto zmysle uvádza, že výrok súdu musí byť presný, určitý a zrozumiteľný. Pokiaľ je výrok súdu nesprávny, t. j. vymedzenie práv a im zodpovedajúcich povinností v ňom obsiahnutých je nepresné, neurčité alebo nezrozumiteľné, takýto výrok súdneho rozhodnutia by mal za následok, že by rozhodnutie bolo nevykonateľné. Uvedené požiadavky nie sú formálne, ale nevyhnutné pre to, aby rozhodnutie bolo vykonateľné, a aby mohli nastať účinky súdom zamýšľané.

20. Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia, lebo sú v ňom určené konkrétne práva a povinnosti účastníkov konania. Musí byť preto určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom sporového konania.

21. Odvolací súd v napadnutom uznesení zmeňujúcim výroku uložil žalovanému „povinnosť zdržať sa odstavovania motorových a nemotorových vozidiel na parcele KN-C č. Z./X, kat. úz. X., spôsobom znemožňujúcim alebo sťažujúcim žalobcovi a jeho rodinným príslušníkom bezpečný prejazd parcelou KN-C č. XXXX, kat. úz. X.“

22. Dovolateľ vo svojom dovolaní správne poukázal na to, že zmeňujúci výrok napadnutého uznesenia nešpecifikuje presne, jasne a konkrétne, kde na danej parcele žalovaný ešte môže odstaviť motorové alebo nemotorové vozidlo, a kde na danej parcele ho už odstaviť nemôže. Nešpecifikuje tiež, aké odstavenie motorového vozidla na parcele KN-C č. XXX/X ešte umožňuje bezpečný prejazd žalobcu a jeho rodinných príslušníkov parcelou KN-C č. XXXX a aké odstavenie vozidla ho už neumožňuje. Rovnako z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva ako sa odvolací súd vysporiadal so skutočnosťou, že žalobca nemá možnosť pri prejazde vstúpiť alebo prejsť cez parcelu žalovaného KN-C č. XXX/X, avšak na strane druhej má žalovaný povinnosť na tejto parcele zdržať sa odstavovania motorových a nemotorových vozidiel spôsobom znemožňujúcim alebo sťažujúcim žalobcovi a jeho rodinným príslušníkom bezpečný prejazd parcelou KN-C č. XXXX. Taktiež napadnutý výrok je neurčitý čo do rozsahu osôb, v prospech ktorých má byť vydaný, a to v časti, v ktorej sa týka „rodinných príslušníkov žalobcu“. Toto je veľmi všeobecný pojem, pričom nikde nie je definované, ktorí presne rodinní príslušníci žalobcu by to mali byť.

23. Dovolací súd sa preto v plnom rozsahu stotožnil s námietkou žalobcu, že predmetný zmeňujúci výrok odvolacieho súdu je nepreskúmateľný z dôvodu, že ide o výrok neurčitý a nepresný. Tento fakt spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, čo je dôvodom na jeho zrušenie.

24. Vzhľadom na uvedené dovolací súd uvádza, že konanie je postihnuté vadou zmätočnosti spočívajúcou neurčitosti a nepresnosti zmeňujúceho výroku rozhodnutia odvolacieho súdu a zakladá tak prípustnosť i dôvodnosť podaného dovolania v prejednávanej veci.

25. Dovolací súd mal preto za preukázané, že v konaní došlo k procesným vadám podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

26. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP).

27. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd v zmysle § 449 a § 450 CSP zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 28. júna 2023 sp. zn. 3Co/90/2023 vo výroku, ktorým odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu a výroku, ktorým odvolací súd rozhodol o náhrade trov konania, a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

28. O trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd postupom podľa § 453 ods. 3 CSP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.